

**Sag C-357/19**

**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement**

**Dato for indlevering:**

6. maj 2019

**Forelæggende ret:**

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien)

**Afgørelse af:**

6. maj 2019

**Appellanter:**

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

PM m.fl.

**Indstævnte:**

QN m.fl.

Autoritatea Națională pentru Turism

Agencia Națională de Administrare Fiscală

SC Euro Box Promotion SRL

**Hovedsagens genstand**

Ekstraordinær appel med påstand om ophævelse af afgørelse truffet den 5. juni 2018 af et dommerkollegium ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien, herefter »ICCJ«) sammensat af fem dommere.

**Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse**

Der anmodes i henhold til artikel 267 TEUF om en fortolkning af artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 325, stk. 1, TEUF, artikel 1, stk. 1, litra a) og b), og artikel 2,

stk. 1, i Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser samt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Der anmodes endvidere om, at denne præjudicielle forelæggelse underkastes en fremskyndet procedure.

### **Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 1, stk. 1, litra a), og b), og artikel 2, stk. 1, i Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser samt retssikkerhedsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for, at et særskilt organ i forhold til det ordinære retssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse vedrørende lovligheden af sammensætningen af et dommerkollegium og dermed danner grundlag for, at der kan gives medhold i ekstraordinære appeller til prøvelse af endelige domme, som er afsagt inden for et bestemt tidsrum?
- 2) Skal artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til hinder for, at et organ uden for domstolssystemet træffer en ifølge national ret bindende afgørelse – om manglende upartiskhed og uafhængighed i et dommerkollegium, som en dommer, der varetager administrative opgaver og som ikke er udvalgt tilfældigt, men i medfør af en af parterne kendt og uanfægtet gennemsigtig bestemmelse – der finder anvendelse på alle de sager, der behandles af dette dommerkollegium?
- 3) Skal EU-rettens forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, der er truffet af forfatningsdomstolen i en forfatningsretlig tvist, og som er bindende i henhold til national ret?

### **Anførte EU-retlige forskrifter og påberåbt praksis fra Domstolen**

Artikel 19, stk. 1, TEU.

Artikel 325, stk. 1, TEUF.

Konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (herefter »svigkonventionen«), artikel 1, stk. 1, litra a) og b), og artikel 2, stk. 1.

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 47, stk. 2.

Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Dom af 26. februar 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, af 5. december 2017, M.A.S. og M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, af 5. juni 2018, Kolev m.fl., C-612/15, EU:C:2018:392, af 2. maj 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295, af 8. september 2015, Taricco m.fl., C-105/14, EU:C:2015:555, af 20. marts 2018, Di Puma, C-596/16 og C-597/16, EU:C:2018:192, af 27. februar 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, af 19. september 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, af 16. februar 2017, Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126, af 30. september 2001, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, af 10. juli 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, af 9. marts 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, og af 22. juni 2010, Melki og Abdeli, C-188/10 og C-189/10, EU:C:2010:363.

### **Anførte nationale forskrifter**

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (lov nr. 135/2010 om den civile retsplejelov), som ændret ved Legea nr. 255/2013 (lov nr. 255/2013) og ved Ordonanța de urgență a Guvernului României (lovdekret nr. 18/2016). I henhold til artikel 426, stk. 1, litra d), kan der anlægges annullationssøgsmål til prøvelse af endelige domme i straffesager, hvis appelrettens sammensætning er i strid med loven. Artikel 432, stk. 1, fastsætter, hvilke virkninger medhold i sådanne appelsager har, idet den bestemmer, at den appellerede afgørelse skal ophæves, og at sagen skal tages op til fornyet prøvelse.

**Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ÎCCJ** (bekendtgørelse vedrørende sammensætningen og den administrative drift af ICCJ), vedtaget af styrelsesrådet ved ICCJ i henhold til lov nr. 304/2004, som offentliggjort på ny, og som ændret ved ICCJ's afgørelse nr. 3/2014 (herefter »bekendtgørelse vedrørende sammensætningen og den administrative drift«).

Artikel 28 bestemmer, at ICCJ består af kollegier med fem dommere med prøvelsesret i medfør af loven, og at disse dommerkollegier alt efter sagsområde ledes af præsidenten, af vicepræsidenten, af præsidenten for afdelingen for strafferetlige sager eller af afdelingsformanden.

Artikel 29, stk. 1, fastsætter proceduren for sammensætningen af de dommerkollegier på fem dommere, som træffer afgørelse i straffesager. Præsidenten, eller i dennes fravær en af vicepræsidenterne ved ICCJ, udpeger hvert år ved lodtrækning fire, eller, afhængigt af sagsområde, fem dommere fra afdelingen for straffesager ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol) til hvert dommerkollegium.

**I dom nr. 685 afsagt af Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien) den 7. november 2018** blev det fastslået, at der var tale om en retlig tvist af forfatningsmæssig karakter mellem parlamentet,

på den ene side, og ICJJ, på den anden side, der skyldes, at kun fire ud af fem medlemmer af et dommerkollegium på fem dommere var blevet udnævnt ved lodtrækning, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 32 i Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (lov nr. 304/2004 om retssystemets organisering). For så vidt angår virkninger af denne konstatering har forfatningsdomstolen bemærket, at den ovenfor nævnte dom finder anvendelse på afsluttede sager i det omfang parternes frist for anvendelse af ekstraordinære retsmidler ikke er udløbet.

**Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor** (lov nr. 303/2004 om statuten for dommere og anklagere), som offentliggjort på ny, bestemmer i artikel 99, stk. 1, litra ș), at manglede efterlevelse af afgørelser fra forfatningsdomstolen udgør en disciplinær forseelse.

### Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Ved dom af 5. juni 2018 tog et dommerkollegium på fem dommer ved ICCJ stilling til en appel, der var iværksat til prøvelse af dom afsagt af ICCJ (afdeling for straffesager) den 28. marts 2017. Dette dommerkollegium bestod af formanden for afdelingen for straffesager og fire andre dommere, som var udnævnt ved lodtrækning i henhold til bekendtgørelsen vedrørende sammensætningen og den administrative drift. Med denne afgørelse blev der idømt straffe, som er blevet endelige, for korruption, embedsmisbrug og skatteunddragelse.
- 2 Hvad angår **korruption** blev det nærmere bestemt fastslået, at i perioden fra 2010 til 2012 koordinerede PM, minister, en ordning, hvorved PM og person, som stod den pågældende nær (UR – ministerens personlige assistent, VS – direktøren for en national investeringsvirksomhed, SP – generalsekretæren for ministeriet, og RO – personlig assistent) modtog pengebeløb fra repræsentanter for visse erhvervsvirksomheder med henblik på at sikre sidstnævnte rettidig betaling for arbejde udført inden for rammerne af programmer finansieret af ministeriets budget i en situation, hvor budgetbevillingen var blevet stærkt nedsat og arbejder blev afsluttet med store forsinkelser.
- 3 Hvad angår **embedsmisbrug** blev det fastslået, at PM i dennes egenskab af minister i 2011 sørgede for, at SC Europlus Computers SRL fik tildelt en tjenesteydelseskontrakt af Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului (ministeriet for regional udvikling og turisme) vedrørende promovering af Rumænien ved arrangementer, der blev afholdt af det rumænske bokseforbund i forbindelse med afholdelsen af en international galla for professionel boksning.
- 4 Reelt blev sportsbegivenheden tilrettelagt af SC Europlus Computers SRL, som ledes af TQ, der ved tildeling af tjenesteydelseskontrakten modtog offentlige midler i en størrelsesorden af 8 116 800 rumænske lei (RON) for afholdelsen af en handelsmæssig begivenhed, for hvilken TQ inkasserede de samlede indtægter.

- 5 Det blev derfor fastslået, at offentlige midler var blevet anvendt på en måde, der er i strid med loven, og at kontrakten blev tildelt i strid med lovgivningen om offentlige udbud, eftersom der blev erhvervet tjenester, der ikke er omfattet af de forskellige kategorier af støtteberettigede udgifter til EU-finansierede projekter i projektet »Fremme af det rumænske marked for turisme« under det regionale operationelle program for 2007-2013. Disse omstændigheder førte til, at forvaltningsmyndigheden for Den Europæiske Fond afviste at betale kravet på godtgørelse, således at de beløb, der burde have været godtgjort ved hjælp af EU-midler, fuldt ud blev dækket af statens budget med det til følge, at Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului (ministeriet for regional udvikling og turisme) fik et tab på 8 116 800 rumænske lei (RON).
- 6 Hvad angår **skatteunddragelse** blev det fastslået, at med henblik på at nedsætte den skat, der skulle betales til staten for de indtægter, der er opnået som følge af de ovenfor nævnte omstændigheder, bogførte TQ i SC Europlus Computers SRL's regnskab dokumenter udskrevet af skuffeselskaber, som påviser fiktive udgifter, der hævdes at være afholdt for reklame- og konsulentvirksomhed, hvilket har medført et tab på henholdsvis 646 838 RON, herunder 388 103 RON svarende til moms, og 90 669 RON, herunder 54 402 RON svarende til moms.
- 7 Efter, at dommen var blevet endelig, blev RO fængslet i tre år, og TQ i fem år, mens den fængselsstraf på seks år, som blev idømt PM, ikke kunne fuldbyrdes, eftersom sidstnævnte var udrejst af Rumænien og efterfølgende arresteret i Costa Rica med henblik på udlevering til Rumænien. De andre straffede person, dvs. UR, VS, QN og SP, er idømt fængselsstraffe, som er betingede.
- 8 Efter dom afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) den 7. november 2018 iværksatte appellanterne en ekstraordinær appel med påstand om ophævelse af dom afsagt af ICCJ den 5. juni 2018 og om fornyet behandling af appellerne. De ekstraordinære appeller blev antaget til realitetsbehandling og forenet med henblik på at blive behandlet under ét. Samtidig blev fuldbyrdelsen af fængselsdommene udsat, indtil der er truffet afgørelse i den ekstraordinære appel i forhold til RO, TQ og PM, og sidstnævnte er blevet løsladt.
- 9 I den foreliggende sag skal den forelæggende dommer træffe afgørelse om velbegrundetheden af de påberåbte anbringender, og dermed enten stadfæste den ekstraordinære appel, eller give medhold i appellen med det til følge, at straffedommen ophæves og appellerne behandles på ny.

### **De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter**

- 10 Parterne, med undtagelse af Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (den offentlige anklager ved kassationsdomstolen) har gjort gældende, at EU-retten ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. Under hensyn til genstanden for sagen og den ufravigelige karakter af forfatningsdomstolens domme, hvilken ufravigelige karakter ikke kan udelukkes af en dom afsagt af Den

Europæiske Unions domstol, er det alene nationale bestemmelser, som finder anvendelse i den foreliggende sag.

### Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 11 Den forelæggende ret ønsker med sine præjudicielle spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om de bestemmelser, som ønskes fortolket, og retssikkerhedsprincippet, fortolket i lyset af chartret, i forhold til princippet om virkningen af strafferetlige sanktioner ved grove tilfælde af svig er til hinder for, at den nationale ret anvender en afgørelse, som er afsagt af en myndighed, som er et særskilt organ i forhold til det ordinære retssystem, og som træffer afgørelse i en ekstraordinær appel, således forstået, at domme, som er blevet endelig inden afsigelsen af denne afgørelse, i henhold til denne afgørelse skal ophæves, hvilket dermed rejser tvivl om den oprindelige anklage og udsætter appelsagen.
- 12 Ifølge Domstolens praksis forpligter artikel 325, stk. 1, TEUF og medlemsstaterne til at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, som både virker afskrækkende og er effektive, og henset til, at Unionens egne indtægter i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), i afgørelse 2007/436 bl.a. omfatter provenuet fra pålæggelsen af moms, består der en direkte forbindelse mellem opkrævning af momsindtægter under overholdelse af den gældende EU-ret og tilrådighedsstillelse for Unionens budget af tilsvarende momsindtægter, idet enhver lakune i opkrævningen af momsindtægter potentielt kan føre til reduktion af de momsindtægter, der skal stilles til rådighed (Åkberberg Fransson-dommen).
- 13 Det er endvidere blevet fastslået, at selv om medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe overtrædelse af de harmoniserede regler på momsområdet har processuel og institutionel autonomi, begrænses denne imidlertid – ud over af proportionalitetsprincippet og ækvivalensprincippet, hvis anvendelse ikke er omhandlet i denne sag – tillige af effektivitetsprincippet, som kræver, at de nævnte sanktioner har en effektiv og afskrækkende karakter (Scialdone-dommen og dommen i sagen Taricco m.fl.).
- 14 Domstolen har fastslået, at det først og fremmest den nationale lovgivers opgave at træffe de nødvendige foranstaltninger. Det tilkommer derfor den nationale lovgiver i givet fald at ændre sin lovgivning og at sikre, at de processuelle regler, der finder anvendelse på retsforfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ikke er udformet på en sådan måde, at den på grund af lovgivningens iboende forhold indebærer en systemisk risiko for straffrihed for handlinger, der udgør sådanne overtrædelser, og at sikre beskyttelsen af de tiltalte personers grundlæggende rettigheder.
- 15 Hvad angår de nationale retsinstanser har Domstolen fastslået, at det påhviler dem fuldt ud at gennemføre de forpligtelser, der følger af artikel 325, stk. 1, TEUF og undlade at anvende nationale bestemmelser, der i forbindelse med sager om alvorlige lovovertrædelser på momsområdet er til hinder for anvendelsen af

effektive og afskrækkende sanktioner til bekæmpelse af svig, som skader Unionens finansielle interesser.

- 16 Forpligtelsen til at sikre en effektiv opkrævning af Unionens egne indtægter fritager dog ikke de nationale retsinstanser fra at overholde de grundlæggende rettigheder, der er sikret i chartret, og de generelle EU-retlige principper, da de straffesager, der er indledt for lovovertrædelser på momsområdet udgør en gennemførelse af EU-retten i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1. Hvad angår straffesager skal disse rettigheder overholdes ikke alene i forbindelse med straffesager, men også under efterforskningen og fra det øjeblik en person bliver anklaget (M.A.S. og M.B.-dommen, dommen i sagen Kolev m.fl. og Di Puma og Zecca-dommen).
- 17 Efter at have henvist til, at artikel 19 TEU konkretiserer værdien af retsstaten nævnt i artikel 2 TEU og lægger den retslige kontrol inden for Unionens retsorden ikke alene på Domstolen, men også på de nationale domstole, har den forelæggende ret anført, at princippet om effektiv retsbeskyttelse af de rettigheder, som borgerne tillægges ved EU-retten, og som artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, henviser til, udgør et generelt EU-retligt princip, der hidrører fra medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner og nu er fastsat i chartrets artikel 47.
- 18 Enhver medlemsstat skal sikre, at retsinstanser, der i henhold til EU-retten som »domstol« henhører under medlemsstatens retsmiddel- og proceduresystem på de områder, der er omfattet af EU-retten, opfylder kravene til effektiv retsbeskyttelse, idet det er af allerstørste betydning at sikre dette organs uafhængighed.
- 19 Sikringen af uafhængighed, som er uløseligt forbundet med udøvelsen af dømmende myndighed, er et krav ikke alene på EU-retligt plan til Unionens dommere og Domstolens generaladvokater, men ligeledes på medlemsstatsplan til de nationale domstole (Associação Sintical dos Juizes Portugueses-dommen).
- 20 Begrebet uafhængighed indebærer bl.a., at den pågældende ret udøver sit juridiske hverv helt uafhængigt og uden at være underlagt noget hierarkisk forhold eller stå i afhængighedsforhold til nogen og uden at modtage ordrer eller instrukser fra nogen, og at den således er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe dens medlemmers uafhængige bedømmelse i fare og påvirke deres afgørelser (Wilson-dommen og Margarit Panicello-dommen).
- 21 Domstolen har gentagne gange fremhævet betydningen af retskraftprincippet (Köbler-dommen). Det er således blevet fastslået, at EU-retten ikke kræver, at en retsinstans for at tage hensyn til fortolkningen af en relevant bestemmelse i EU-retten, som er vedtaget af Domstolen efter en af nævnte retsinstans truffet retskraftig afgørelse, i princippet skal genoptage denne afgørelse (Impresa Pizzarotti-dommen).
- 22 I lyset af Domstolens praksis, der fortolker de bestemmelser, som anses for relevante af den forelæggende ret, og henset til genstanden for denne sag og de

relevante faktiske omstændigheder, er besvarelsen af det første præjudicielle spørgsmål en forudsætning for at kunne afgøre, om medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 325, stk. 1, TEUF og svigkonventionens artikel 1, stk. 1, litra a) og b), og artikel 2, stk. 1, også vedrører fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner, der allerede er idømt.

- 23 Den forelæggende ret finder det hensigtsmæssigt at fortolke sætningen »enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser« i artikel 325, stk. 1, TEUF med henblik på at undersøge muligheden for at lade egentlig korruption være omfattet af denne sætning tillige med svig begået i forbindelse med gennemførelsen af offentlige kontrakter, navnlig når formålet hermed har været at opnå tilbagebetaling af beløb, der stammer fra EU-midler, som er blevet tildelt svigagtigt, også selv om disse midler ikke som sådant blev genstand for svig i en sammenhæng, hvor disse omstændigheder udgør en særlig alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser.
- 24 I lyset af Domstolens praksis, men også i lyset af den store betydning som legalitetsprincippet har i såvel Unionens retsorden som i den nationale retsorden, og som betyder, at lovgivningen skal være forudsigelig, sikker og ikke have tilbagevirkende kraft, anmoder den forelæggende ret med **det andet præjudicielle spørgsmål** Domstolen om at afgøre, om betydningen af begrebet »der forudgående er oprettet ved lov« er til hinder for den fortolkning, der er anlagt af forfatningsdomstolen vedrørende ulovligheden af sammensætningen af et dommerkollegium.
- 25 Fortolkningen er nødvendig for at retten kan afgøre, der foreligger en hindring for at udelukke anvendelsen af den afgørelse, som er genstand for den ekstraordinære appel.
- 26 I Domstolens praksis er det således fastslået, at de kompetente nationale domstole er forpligtede til – når de i verserende sager skal beslutte, om de skal undlade at anvende materielle strafferetlige bestemmelser – at sikre, at de grundlæggende rettigheder for personer, der er anklaget for at have begået en strafbar handling, er overholdt (dom i sagen Taricco m.fl.), og at de har beføjelse til at anvende deres nationale niveauer for beskyttelse af grundlæggende rettigheder, forudsat at denne anvendelse hverken strider mod det beskyttelsesniveau, der er fastsat i chartret, som fortolket af Domstolen, eller EU-rettens forrang, enhed og effektivitet (Åkerberg Fransson-dommen og M.A.S. og M.B.-dommen).
- 27 Med **det tredje præjudicielle spørgsmål** anmoder den forelæggende ret endelig Domstolen om at afgøre, om det er nødvendigt at undlade at anvende en afgørelse truffet af forfatningsdomstolen for at sikre den fulde virkning af EU-retten i en situation, hvor overholdelsen heraf er bindende for dommeren, og en undladelse udgør en disciplinærforseelse.
- 28 I domstolens praksis er det fastslået, at den nationale domstol er forpligtet til at sikre den fulde virkning af EU-rettens bestemmelser og om fornødent af egen drift

undlade at anvende enhver modstående bestemmelse i national lovgivning, og at enhver bestemmelse i national ret eller enhver lovgivningsmæssig, administrativ eller retslig praksis, som bevirker, at den dommer, der er kompetent, fratages denne beføjelse, er uforenelig med de krav, der følger af selve EU-retten natur (Simmenthal-dommen og Melki og Abdeli-dommen).

- 29 Domstolens fortolkning er nødvendigt med henblik på at afklare, om en dom afsagt af forfatningsdomstolen, der er et organ uden for domstolssystemet med enekompetence i forfatningsmæssige konflikter, hvis afgørelser er bindende for alle, er omfattet af kategorien af afgørelser, som der kan eller som der skal ses bort fra med henblik på at sikre den fulde virkning af EU-retten, navnlig i tilfælde af en national bestemmelse, hvorefter en dommer kan pålægges en disciplinær sanktion, hvis sidstnævnte ophæver virkningen af EU-retten.
- 30 Denne præcisering er vigtig, for så vidt som der i tilfælde af manglende svar og afhængigt af svaret på de første spørgsmål er en alvorlig risiko for, at dommen ikke kan finde anvendelse i national ret.
- 31 Den forelæggende ret henleder Domstolens opmærksomhed på den fortolkning, hvorefter det henset til betydningen af princippet om domstolenes uafhængighed er berettiget at udvide tilknytningen til EU-retten til også at omfatte sager, hvor det alene er national ret, som finder anvendelse, når der er fare for, at dette princip tilsidesættes på grund af virkningerne af afgørelser truffet af et retsligt organ, herunder forfatningsdomstolen.

#### **Den forelæggende rets synspunkt**

- 32 Ifølge den forelæggende ret er EU-retten til hinder for anvendelsen af en dom afsagt af forfatningsdomstolen, som ophæver en endelig dom afsagt af et dommerkollegium på fem dommer, der ikke sikrer, at de strafferetlige sanktioner, som er pålagt i en lang række sager om alvorlig svig, er effektive og har afskrækkende virkning, hvilket dermed skader Unionens finansielle interesser i og med, at der på den ene side skabes en illusion om straffrihed, og i og med, at der på den anden side på grund af sagernes kompleksitet og varighed foreligger en systemisk risiko for straffrihed for overskridelse af forældelsesfristen indtil, at der efter en fornyet behandling afsiges endelig dom.
- 33 Endvidere er princippet om dommernes uafhængighed og retssikkerhedsprincippet til hinder for, at afgørelser, som på datoen for forfatningsdomstolens afgørelse allerede er blevet endelige, tillægges bindende virkning, såfremt der ikke foreligger vigtige grunde, der rejser tvivl om overholdelse af retten til en retfærdig rettergang i de foreliggende sager.
- 34 Dermed udgør den fortolkning, som er foretaget af styrelsesrådet for ICCJ og gentaget i bestemmelserne om sammensætningen og den administrative drift, og som er uanfægtet og samstemmende gengivet i retspraksis, ikke en begrundelse for sådanne følger.

- 35 Beslutningen om at indstævne ICJJ for forfatningsdomstolen, der blev truffet efter afsigelsen af dom af 7. november 2018, er i Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om Rumæniens fremskridt i forbindelse med samarbejds- og kontrolmekanismen nævnt som et af tiltagene mod disse vigtige retlige institutioner, der »indebærer klare konsekvenser for retsvæsenets uafhængighed«.
- 36 Ifølge den forelæggende ret er EU-retten til hinder for, at en afgørelse truffet af en retsinstans, herunder forfatningsdomstolen, hvorefter nationale domstole ikke har kompetence til at vurdere anvendeligheden af princippet om forrang, tillægges bindende virkning.
- 37 I den foreliggende sag er det begrundet at anvende den fremskyndede præjudicielle procedure for hurtigt at få afklaret den retlige situation for de personer, der er dømt i sagen, eftersom der med tiden kan være risiko for manglende straffuldbyrkelse, idet en af de dømte personer ikke længere befinder sig i Rumænien, og for manglende inddrivelse af gælden.

ARBEJDSDOKUMENT